

ytterligare deltagare i rättegången: Elettronica Industriale SpA, Cairo Network Srl, Tivuitalia SpA, Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Sky Italia Srl

Domslut

- 1) Artikel 3.3a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009, ska tolkas så, att den utgör hinder för att den nationella lagstiftaren ogiltigförklarar ett pågående urvalsförfarande – efter det att ett ministerbeslut tills vidare ställt in detsamma – för tilldelning av radiofrekvenser vilket anordnats av behörig nationell regleringsmyndighet under sådana omständigheter som de i det nationella målet.
- 2) Artikel 9 i direktiv 2002/21, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140, artiklarna 3, 5 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv), i dess lydelse enligt direktiv 2009/140, och artiklarna 2 och 4 i kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att ett urvalsförfarande för gratis tilldelning av radiofrekvenser, vilket påbörjats för att korrigera att vissa operatörer olagligen stängts ute från marknaden, ersätts av ett förfarande för tilldelning mot vederlag grundat på en omarbetad plan för radiofrekvenstilldelning efter det att antalet radiofrekvenser minskats, försåvitt det nya urvalsförfarandet genomförs på grundval av objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella kriterier och försåvitt det överensstämmer med de syften som anges i artikel 8.2–8.4 i direktiv 2002/21, i dess ändrade lydelse. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att – utifrån samtliga relevanta omständigheter – pröva huruvida de villkor som anges i urvalsförfarandet för tilldelning mot vederlag kan göra det möjligt för nya operatörer att på ett effektivt sätt komma in på marknaden för digital tv, utan att de operatörer som redan finns på marknaden för analog eller digital tv gynnas på ett otillbörligt sätt.
- 3) Principen om skydd för berättigade förväntningar ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att ogiltigförklara ett urvalsförfarande för tilldelning av radiofrekvenser enbart av det skälet att operatörer – såsom klagandena i det nationella målet – hade tillåtits att delta i förfarandet och i egenskap av enda sökande skulle ha tilldelats nyttjanderätter till radiofrekvenser för digital markbunden radio och tv om förfarandet inte hade förklarats ogiltigt.

⁽¹⁾ EUT C 38, 1.2.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht – Tyskland) – förfarande som anhängiggjorts av Jan Šalplachta

(Mål C-670/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister — Direktiv 2003/8/EG — Gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister — Tillämpningsområde — En medlemsstats lagstiftning, i vilken det föreskrivs att kostnader för översättning av kompletterande handlingar som krävs för att pröva en ansökan om rättshjälp inte är ersättningsgilla)

(2017/C 309/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Jan Šalplachta

Domslut

Artiklarna 3, 8 och 12 i rådets direktiv 2003/8/EG av den 27 januari 2003 om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister, jämförda med varandra, ska tolkas så, att den rättshjälp som beviljas i den medlemsstat där domstolen är belägen – i vilken en fysisk person, som har sin hemvist eller vanliga vistelseort i en annan medlemsstat, har lämnat in en ansökan om rättshjälp i samband med en gränsöverskridande tvist – även ska omfatta nämnda persons kostnader för översättning av de kompletterande handlingar som krävs för att pröva ansökan.

(¹) EUT C 90, 7.3.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 juli 2017 – Republiken Tjeckien mot Europeiska kommissionen

(Mål C-696/15 P) (¹)

(Överklagande — Transport — Direktiv 2010/40/EU — Införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet — Artikel 7 — Delegering av befogenheter till Europeiska kommissionen — Gränser — Delegerad förordning (EU) nr 885/2013 — Tillhandahållande av informationstjänster för säkra och skyddade parkeringsplatser för lastbilar och kommersiella fordon — Delegerad förordning (EU) nr 886/2013 — Data och förfaranden för kostnadsfritt tillhandahållande av ett minimum av vägsäkerhetsrelaterad universell trafikinformation för användare — Artikel 290 FEUF — Delegeringen av befogenhet ska uttryckligen avgränsa mål, innehåll, omfattning och varaktighet — Väsentlig del av det aktuella området — Upprättandet av ett kontrollorgan)

(2017/C 309/08)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Klagande: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller och J. Pavliš)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Buchet, P.J.O. Van Nuffel, J. Hottiaux och Z. Malůšková)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Republiken Tjeckien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 78, 29.2.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif de Montreuil – Frankrike) – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine mot Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Mål C-80/16) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2003/87/EG — Artikel 10a.1 — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen — Gratis tilldelning av utsläppsrätter — Beslut 2011/278/EU — Giltighet — Principen om god förvaltning — Fastställande av produktriiktmärket för råjärn — Användning av uppgifter från BREF om produktion av järn och stål och av riktlinjerna för att bestämma riktmärket för råjärn — Begreppet ”liknande produkter” — Referensanläggningar — Motiveringsskyldighet)

(2017/C 309/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif de Montreuil